

Geen wonder, dat bij mijn eerste bezoek aan Vlieland in Augustus 1937, één van de opgaven, die ik mij stelde, was dit zonneroosje terug te vinden. Het bleek, dat *Helianthemum guttatum* ook nu nog voor Vlieland een zeer algemene plant is voor de droge centrale duinen, in het bijzonder de aan de zon geexponeerde zijde van de kleine droge kopjes. Zij groeit daar bijna steeds samen met een combinatie van planten als *Anthyllis Vulneraria*, *Trifolium arvense*, *Galium verum* en *Festuca ovina*. In verband met haar zeer zeldzaam voorkomen in andere plantengezelschappen, mag zij misschien als een kenmerkende soort beschouwd worden voor deze associatie, het *Festuceto-Galietum*. Ook de grote droge valleien in het Kooiplekslid dragen vaak aan hun rand een krans van kleinere overgangsduintjes, waarvan de hellingen dicht bezet zijn met de bijna uitgedroogde bruine vertakte bloemstengeltjes van het Zonneroosje, waar aan de talrijke bloempjes nu als geelpuntige knopjes zichtbaar zijn. Steeds zijn het slechts zwak zure terreinen, waar zij voorkomen, dit in tegenstelling tot de valleien, die door deze kleine duintjes omringd worden.

Gedurende de periode 1937—1943 bezocht ik Vlieland vrij geregeld in de zomer. Het bleek, dat het zonneroosje sommige jaren zeer overvloedig bloeide (o.a. zomer van dit jaar), andere jaren scheen het bijkans verdwenen; een bevestiging dus van de ervaringen van de onderzoekers, die wij in het historisch overzichtje noemden. Een verklaring hiervoor heb ik nog niet kunnen vinden. Voor mededelingen omtrent milieu en atmosferische invloeden (vorst, droogte) op de kiemkracht van het zaad, houd ik mij aanbevolen.

V. DE VRIES.

## VAN GROEI EN BLOEI EN JAARGETIJD.

De beuken hebben hier dit jaar zoo goed als niet gebloeid. Aan vele boomen zag ik geen enkele bloem. Er zijn dit jaar dan ook geen beukenootjes en we zullen straks heel wat minder vinken en kepen zien dan in 't vorig jaar. Een mooie gelegenheid om nu eens te constateeren, dat de beuken eens in de hoeveel-ook-weer jaren een overvloedige oogst geven, gevolgd door een jaar zonder opbrengst en hoe dan geleidelijk weer een maximum wordt bereikt. Inmiddels worden nu de nieuwe „bloeiknoppen” al gaandeweg duidelijker. Ook de eiken hebben dit jaar weinig of geen vrucht, hieraan hebben waarschijnlijk de bladrollers ook schuld. Een strop voor de gaaien en de duiven. Sparren, larixen, blauwsparren, douglas hebben dit jaar ook maar heel schraaltjes gedragen en met de verschillende dennensoorten ziet het er hier ook maar sobertjes uit; strop voor de eekhoorns en spechten. *Taxus* draagt niet zoo overvloedig als vorig jaar, maar toch redelijk wel, *Berberis* en Kardinaalsmuts overvloedig, *Wegedoorn* en *Sporkenhout* goed, *Rozen* ook, *Geldersche Roos*, *Meidoorn*, *Lijsterbes* redelijk, *Sleedoorn* dunnetjes. Hoe komt dat allemaal? Er zijn nog jarenlange trouwe waarnemingen noodig in verband met microklimaat, om iets dieper te komen dan alleen maar tot het constateeren van de feiten. Daarvoor heb je een terrein noodig, dat jaren lang ongestoord kan blijven en groot genoeg is, om er boomen en struiken te hebben van allerlei leeftijd. JAC. P. THIJSSSE.

## BOEKBESPREKING.

JACQUES MELTZER en VICTOR WESTHOF: *Inleiding tot de Plantensociologie*. (Bibliotheek van de Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging. Uitgegeven bij G. W. Breughel, 's Graveland. 326 pp. en 37 zeer fraaie en doeltreffende illustraties).

Wij moeten beknopt zijn. Heelemaal niet erg, want wij kunnen er mee volstaan, te beweren, dat er in de heele wereld geen beter Inleiding tot de Plantensociologie bestaat, zoo degelijk, zoo helder, zoo duidelijk getuigend van eigen ervaring en groote kennis. Twintig jaar geleden zagen velen tegen de Leer der Plantengezelschappen op als iets heel vreemds, een griezelige twistappel, een rebarbatieve terminologie en phraseologie. En thans staat deze leer daar als een aantrekkelijke en onmisbare openbaring van botanische wetenschap en een heerlijke aansporing voor diep gaande studie van het plantenleven. Moge de Fauna daarbij ook spoedig worden betrokken. Nog iets: dit prachtwerk is gegroeid uit de N.J.N. Maar ik moet beknopt zijn.

JAC. P. THIJSSSE.

## Vragen en korte mededeelingen.

**Correctie.** Op blz. 53 van de aflevering van 1 Augustus moet in „Fourageren mestkevers paddestoelen” op regel 3 „*stercorarius*” veranderd worden in „*stercorosus*”. RED.

Uit: A. PARS: *De Twee Katwijken (Katwijksche Oudheden)*, blz. 205—207.  
... De KONIJNEN hebben hier altijd een groot vermaak gegeven, maar te seer vermenigvuldigende, en de Hoken te na aan de Vrughtbare Landen en Dorpen gebragt sijnde, tot groot nadeel van deselve, sijn rondsom meest uitgeroeid.